

POSTANOWIENIE

10 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

na posiedzeniu niejawnym 10 września 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa L. S.
przeciwko A. K.
o zapłatę,
na skutek wystąpienia przez Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej
postanowieniem z 4 czerwca 2024 r., I C 95/24,
o przekazanie do sądu równorzędnego,

**odmawia przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu.**

[SOP]

Postanowieniem z 4 czerwca 2024 r. Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy I C 95/24 innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 44¹ k.p.c. Zdaniem Sądu za powyższym przemawia okoliczność, że pozwanym w sprawie wytoczonej przez powódkę jest adwokat, którego centrum działania stanowi przede wszystkim [...]. Pozwany ma kancelarię w [...], jest jednym z najbardziej znanych adwokatów na terenie miasta, prawie codziennie pojawia się w sądzie, pełni funkcje pełnomocnika z urzędu [...]. Sąd podniósł następnie, że sędziowie mają wyrobioną ocenę na temat poziomu świadczonych usług prawnych w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Dąbrowie Górniczej, wszyscy sędziowie i pracownicy sądu od wielu lat znają

pozwanego, często spotykają go w budynku sąd, na salach rozpraw, a powyższe może wywoływać u powódki i pozwanego negatywne odczucia dotyczące bezstronności Sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 44¹ k.p.c. Sąd Najwyższy może przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z sądem występującym, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, w szczególności względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego.

Powołane przez Sąd okoliczności nie są wystarczające do zastosowania w sprawie art. 44¹ k.p.c. Z wykonywaniem zawodu adwokata, zwłaszcza skoncentrowanego w mniejszym ośrodku miejskim, w którym znajduje się siedziba kancelarii, immanentnie wiąże się rozpoznawalność w środowisku prawniczym osób wykonujących zawody prawnicze. Okoliczność rozpoznawalności czy też uzyskania w środowisku sądowym przez adwokata lub radcę prawnego określonej opinii, w tym również renomy, nie może jednak samodzielnie uzasadniać oceny, że sąd, przed którym pełnomocnik świadczy w znacznej mierze swoje usługi, nie jest zdolny bezstronnie rozpoznać sprawy, w której pełnomocnik ten jest stroną postępowania. Występujące w konkretnym przypadku wątpliwości co do bezstronności konkretnego sędziego powinny być rozstrzygane na gruncie regulacji art. 49 k.p.c., natomiast dostatecznym argumentem do zastosowania w sprawie art. 44¹ k.p.c. nie może być rozpoznawalność pozwanego i osiągnięcie przez niego określonej pozycji na rynku prawniczym, w tym również okoliczność, że dał się poznać na przestrzeni lat jako adwokat świadczący pomoc prawną, w sprawach prowadzonych przed sądem występującym, na określonym poziomie.

(K.L.)

[a]